

Jóhann Bjarnason, Séra Guð. Guttormsson, Bjarni Marteinsson, Klemeis Jónasson og Kristján Johnson.

Þá var þetta mál næst flutt fyrir Goodtemplar stúkunum íslenzku, og að tilmælum forseta vors voru skipaðir sinn maðurinn frá hverri stúku til þess, að starfa að þessu máli með nefndum þeim er þá þegar voru kosnar. Var Ólafur Bjarnason únefndur frá stúkunni Heklu, en Séra Rúnólfur Marteinsson frá stúkunni Skuld.

Einnig ferði skrifari þetta mál í tal við einn fulltrúa Tjaldbúðarsafnaðar og næltist til að það yrði tekið þar til meðferðar. Var honum sagt að því myndi verða fúslega sint strax og prestur safnaðarins kæmi heim, en hann var þá á Íslandsferð.

Var ráð fyrir gjört að fundur yrði haldinn með þeim öllum erindsrekum og nefndum er kosnar höfðu verið, er um hægðist, og fram á vetur kæmi, bæði til þess að skifta með sér verkum og svo til þess að bera sig saman um fyrirkomulag hinnar tilvonandi stofnunar. Ekki varð fó af þeim fundi fyrr en eftir miðjan vetur.

Í milli tíð hélt nefnd vor tvívegis fund með sér, hér í kyrkju safnaðarins, til þess að bera saman skoðanir sínar í þessu efni og áætla um vantanlegan styrk til fyrirtækisins. Á síðari fundinum er haldinn var þann 9. Febr. 1912, gat hr. Jósep B. Skaptason þess, að hann hefði lítillega hugsað um þetta mál og skoðan sín væri sú, að jafnframt því sem leitað yrði almennra samkóta málinu til styrktar, væri óhjákvæmilegt og enda sjálfsagt, að leita hinni vantanlegu stofnun einhverrar hjálpar frá hinu opinbera. Kvaðst hann hafa fært þetta mál lauslega í tal við stjórnarformann fylkisins og hefði hann tekið því vel, og jafnframt heitið málinu liðsinni sinn og fjárveitingar, fengist samtök allra Íslendinga um það, þeirra er búsettir væru innan fylkisins. Þótti nefndinni það góð tíðindi, en kom sér jafnframt saman um, að láta þessa eigi getið að svo stöddu.

Á fundi þessum gat skrifari þess, að sér hefði verið tilkynt af Séra Jóhanni Bjarnasyni, er formaður væri nefndarinnar frá Íslenzka Lutherska kyrkjufélaginu, að hann óskaði eftir fyrir hönd sinnar nefndar, að haldinn yrði almennur fundur meðal allra er nú væri kosnir í þetta mál, ekki síðar en þann 14. Febr. næstkomandi. Var samþykkt að verða við þeim tilmælum og boða, erindsrekum stúkanna og Tjaldbúðarinnar fundinn. Enn fremur lét skrifari þess getið, að Séra Jóhann Bjarnason hefði látið í ljósi við sig, að hann myndi gjöra þannig lagaða kröfu fyrir hönd kyrkjufélagsins, að það hefði á hendi alt andlegt eftirlit með hælina og prestsþjónustu alla, og nema því að eins að þessu yrði framgengt, bæri hann efa á að samkomulag gæti tekist og samvinna með nefndunum.

Lét nefnd vor það eindregið í ljós, að kröfu sem þessa, væri ekki hægt að taka til greina.

Miðvikudaginn 14. Febr. 1912, var þá haldinn sameiginlegur fundur með nefndum þeim og erindsrekum er skipaðir höfðu verið í þetta mál. Var fundurinn haldinn í Únfara kyrkjunni hér í bænum, samkvæmt tilmælum séra Jóhanns Bjarnasonar, er kvað fundarsal Fyrstu Luthersku kyrkjunnar upptekinn á þeim tíma. Á fundinum mættu: Skafti B. Brynjólfsson, Jó-